

Interjú András atyával

Mócsy Miklós (aquamarin)

Erdő Péter bíboros úr 2020. augusztus 1-től kinevezte a Budapest-Felsőkeresztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia plébánosává dr. Pákozdi István atyát, aki több mint 25 évig vezette az egyetemi lelkészséget, amely pozícióra Héray András FSO atyát nevezte ki. Hogy jobban megismerjétek új „pásztorunkat”, készítettünk András atyával egy interjút.

Mondj néhány szót magadról!

Mielőtt belekezdenék, szeretnék minden kedves Olvasót nagy szeretettel köszönteni, azzal a reménnyel, hogy idővel majd személyesen is találkozunk. Budapesten születtem, szüleink munkalehetősége miatt Győrbe költözött a család: ott jártam általános iskolába és a győri bencés gimnáziumba. Három testvéremmel hívő családban nőttünk fel, Zsuzska és Ancsi húgaimnak már nagy családjuk van (5-5 gyermek), Marci öcsém – aki szintén MKK-s volt – készül a papságra.

Miért lettél pap?

Mert Isten meghívott a papságra. Egyébként a gimnáziumban már komolyan gondolkoztam a hivatásról, de akkor még nem tudtam eldönteni ezt a kérdést. A BME Közlekedésmérnöki karának elvégzése után ismertem fel a hívást még konkrétabban és tudtam rá igent mondani.

A Táborban tapasztaltuk, hogy számodra különösen is fontos a Mária-tisztelet. Sokunknak azonban nehezére esik imádkozni a Szűzanyához. Mit tudsz tanácsolni nekünk?

Az Úr Jézus a keresztfán szenvedve mondta szeretett tanítványának: „Íme, a te Anyád.” (Jn. 19, 27). A Szentírás alapján is hangsúlyt kap ez a kapcsolat, persze nyilván más módokon is közel lehet kerülni Istenhez. A lényeg, hogy hallgassunk az Úrra és tegyünk meg mindent, amit mond (vö. Jn 2, 5).

Kép forrása: Magyar Kurír

Mely szent, szentek életútja és lelkisége állnak közel hozzád?

András apostol. Azt hiszem, ezt nem kell túlmagyaráznom. Egyrészt ösztönző a missziós lelkülete, hogy elviszi Péter testvérét Jézushoz. Másrészt pedig megragadó és erőt adó az öröme: „Megtaláltuk a Messiást!” (Jn. 1, 41) Ezt választottam papi jelmondatomnak, mert olyan jó ezt elmondani és megélni, hogy Jézusban már megtaláltuk a Megváltót, akit oly sokan még keresnek.

Szerzetes is vagy, a Krisztus Ügye lelki család tagja. Milyen a szerzetesrendetek lelkisége?

A Krisztus Ügye Lelki Családhoz (*Familia Spiritualis Opus*, FSO) szűkebb értelemben Istennek szentelt papok, diakónusok, testvérek és nővérek, valamint tágabb értelemben egyházmegyes papok, házaspárok és egyedülálló tartoznak. A „Krisztus Ügye” név arra utal, hogy a közösség tudatosan részt vesz Krisztus küldetésében és megváltási művében, amely az Egyház által a világban jelen marad. Jézus ezt mondja: „Istennek tetsző cselekedet (ügy) az, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött” (Jn. 6, 29).

Jelenleg a Kútvölgyi Kápolnában szolgálsz kápolnagazgatóként, amely feladatodat továbbra is ellátod. Milyen a Kápolna élete, hogyan tudnád bemutatni az ottani közösséget?

Ez a kápolna a Svábhegyen van és az Istenhegyi Szent László Plébániához tartozik. Regőczy István atya (1915-2013), ahogy sokan ismerték: az „Isten Vándora”, 1969 szeptemberétől működött a kápolnában lelkipásztorként. Tulajdonképpen ez egy kis zárandok-kápolna, amely egész nap nyitva van, a Széll Kálmán térről a 128-as busszal lehet megközelíteni (végállomás: Regőczy István tér). Jönnek közletről idősebb hívek és kisgyermekes családok is, minden életkor képviselve van.

Mit gondolsz az ifjúsági pasztorációról? Volt-e már korábban hasonló dologban élményed, tapasztalatod?

Az ifjúsági lelkipásztorkodást még káplánként tapasztaltam meg Kispest-Wekerlén, ahol jó pár évet eltöltöttem. Voltak ministránsaim és tartottam hittanórákat, volt ifjúsági csoportom. A fiatalok a gimnázium után, életük e fontos szakaszában különösen is keresik a kapaszkodókat. Abban szeretnék segítségükre lenni, hogy a hit területén is megtalálják a biztos pontokat.

Hogyan kerültél kapcsolatba az MKK-val? Hogy érezted magad, amikor Erdő Péter bíboros úr kinevezett erre a pozícióra?

Említettem, hogy műegyetemista voltam, akkoriban ismertem meg Pákozdi atyán keresztül az egyetemi lelkészséget. Isteni gondviselésnek tartom a kinevezést és megtisztelő a bizalom Bíboros úr részéről: törekszem megtenni mindent, ami ehhez a feladatkörhöz tartozik.

A nyári táborban több napot is velünk töltöttél, mik az első benyomásaid a közösségről?

Szép tapasztalat volt a fiatalos lendület, nyitottság és vidámság megtapasztalása. Nagyon örültem annak, hogy többen megkerestetek személyesen is. Hálás vagyok Istennek a mély beszélgetésekért és az őszintesé-

gért. A gólyatáborban is hasonló tapasztalataim voltak, ott is volt lehetőségem több személyes találkozásra. Valahogy az fogalmazódott meg bennem és ezt a záróműsén is említettem, hogy feladatotok van a többi egyetemista között. Vagyis majdhogynem küldetés: Jézussal való kapcsolatunk örömét és hitünk meggyőződését odavinni másokhoz, mert misszionáriusok vagytok „hittel az egyetemen”.

Újdonsült egyetemi lelkészként milyen elképzeléseid vannak a közösség lelki életének fejlődéséről, fejlesztéséről?

Hálát adok Istennek, hogy Ő az, aki a növekedést adja. Ezen a közös úton elsősorban Őrá kell figyelnünk és el kell fogadnunk a vezetését.

A korona-vírus járvány az egész világot megrázta. Papként hogy élted meg a pandémiás helyzetet? Mit gondolsz az online misékről?

Élő hittel kell a nehéz helyzeteket átélni, ez erőt és irányt ad a bizonytalanság és a félelem idejében. Az online misék sokak számára lelki vigaszt és megerősítést jelentettek a karanténos időkben. Nyilván a fizikai jelenlétet azért nehéz helyettesíteni, azonban ezzel a fajta kapcsolattartással más vallási tartalmakat is lehet közvetíteni.

Jövőre Magyarországon rendezik meg az Eucharisztikus Kongresszust. Hogy várod az eseményt, milyen várakozásaid vannak ezzel kapcsolatban?

Sokakkal várom a kongresszust, ahogy minden szentmisében várjuk a szentáldozást, az Úr Jézussal való találkozást. A várakozással a vágyakozás is növekszik a szívünkben, hogy megvallhassuk: az Eucharishtiában való ságosan és lényegileg jelen van az Isten, a feltámadott Krisztus.

Hogyan képzeled el magad tíz év múlva?

Igyekszem minden nap az Úr elképzelésének, akaratának megfelelni, ez nekem elég: jelenemet és jövőmet egyaránt az Ő kezébe helyezem.